

РЕШЕНИЕ

№ 42978

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9905** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 84, ал. 2, във вр. с чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по повод Определение №7380 от 19.09.2025г. на АС Хасково, с което делото е изпратено по подсъдност на АССГ.

Започнало е по жалба на К. А. А. С., с ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., с посочен по делото адрес: [населено място], против Решение №116Х/25.08.2025 г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на лицето до производство по предоставяне на международна закрила.

Оспорващата счита, че решението е постановено в нарушение на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Твърди, че по първоначално подадена молба за предоставяне на международна закрила е постановен отказ на Председателя на ДАБ, потвърден с окончателен съдебен акт, но към настоящия момент са налице нови обстоятелства- от една страна ситуацията в С. е опасна за живота и здравето на молителката, която е лишена от мъжка закрила, тъй като баща ѝ е починал седмица преди да подаде новата молба за закрила, налице е влошаване на обстановката през последните месеци, позовава се на решение на СЕС по дело № С-285/12г.

По делото адв. В. е назначен за процесуален представител на същата, от когото е изразено писмено становище по същество на делото. Предвид факта, че по делото е представено и пълномощно за избран от жалбоподателката адвокат, който да я представлява пред съда- адв. Л.

Д., то адв. В. не се явява в съдебно заседание.

Ответникът - Интервюиращ орган към ДАБ при МС, Е. Ч., редовно призован не се явява, не се представлява.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № 12647/03.12.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на К. А. А. С. е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Р България. По повод обжалване е произнесено решение на АС Хасково, с което жалбата е била отхвърлена, това съдебно решение е оставено в сила с решение № 7748/10.07.2025г. на ВАС.

Пред органа е постъпила последваща молба от К. С., с рег. № УП 33714/06.08.2025г./л.48/, с което е направено искане за повторна регистрация, мотивирана с настъпването на нови обстоятелства- малолетната й сестра е получила хуманитарен статут в Р България, предоставен с решение №4150/21.07.2025г. на председателя на ДАБ при МС, възникнали нови обстоятелства в С., след свалянето на режими на Б. А., които правят обстановката нестабилна, с чести нарушения на правата на човека, арести и насилие над жени. Сочи, че като сама жена, тъй като баща й починал седмица по-рано, би била без придружител мъж, а с оглед религиозните обичаи нейното завръщане в С. е невъзможно. Завръщането й напълно сама, без да има роднини в С. би я поставило в положение на невъзможност да се препитава. Отделно от това, изтъква публикуваната официална позицията на ВКБОООН, за това, че за момента не се насърчава широкомащабно доброволно репатриране в С., както и наличие на доказателства за атаки и насилие, разрушения и анархия. Представени са доказателства в подкрепа на твърденията й, посочени в оспореното решение.

С решение № 116X/25.08.2025г., Интервюиращия орган при ДАБ не е допуснал последваща молба с рег. № УП 33714/06.08.2025 г. на жалбоподателката до производство по предоставяне на международна закрила.

За да издаде акта си, органът е посочил, че молителката е напуснала С. заради войната, действително се установява, че същата е по-голямата сестра на малолетната У. А. А. С., както и че баща им е починал. Твърди се, че майка й с други деца се намират понастоящем в Р Турция. Според органа, тези обстоятелства не водят до извод за новонастъпили събития, водещи до преследване срещу нея по смисъла на чл. 8 ал.4 от ЗУБ. Обстоятелството, че сестра й е получила хуманитарен статут не представлява ново обстоятелство, и тъй като К. С. е пълнолетна, то тя и малолетната й сестра не се определят като едно семейство по смисъла на параграф 1 т.3 от ДР на ЗУБ. Отделно от това малолетната й сестра можела да се възползва от правото да инициира процедура по събиране на семейството т.е със своята майка на територията на РБ. Изтъква се, че актуалната обстановка в С., преходното правителство и поетите от него политически ангажименти, независимо че декларират намерения за предоставянето на гаранции за опазване на човешките права, то страната се намира в ситуации на несигурност, но към настоящия момент не може да се говори за безогледно насилие. Хиляди сирийци се завръщат доброволно, а евентуалното завръщане на К. С. в С. не би довело до неблагоприятни последици за нея.

На 28.08.2025 г. срещу подпис, решението е връчено на жалбоподателката, последната е запозната

с неговото съдържание на език, който владее, и това е удостоверено с подписа на преводач.

Жалбата срещу решението е подадена пред Държавната агенция за бежанци при МС на 02.09.2025 г., видно от поставеният печат в деловодството на агенцията.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Административен съд София град, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за основателна по следните съображения:

Решението е обективизирано в писмена форма и е издадено от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, председателят на ДАБ определя длъжностни лица от Държавната агенция за бежанците за интервюиращи органи, които да извършват действията, предвидени в този закон, а по делото е представена Заповед №РД 05-284/13.04.2022 г. (лист 17) на председателя на ДАБ, с която Е. Д. Ч., младши експерт в РПЦ – [населено място], е определен за интервюиращ орган.

Съдът установи, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена. Жалбоподателката да е уведомена по надлежен ред за започналото производство по разглеждане на последващата ѝ молба. Представени са Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила /л.42/, връчени на молителката чрез преводач на страната. Оспореният акт е издаден при спазване на процесуалните норми.

При извършената проверка относно материалната му законосъобразност, съдът намира атакувания акт за издаден в противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от същия закон. Последната разпоредба гласи, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. В случая, жалбоподателката е подала последваща молба за предоставяне на международна закрила, като основание за разглеждане е посочила получаването на хуманитарен статут на малолетната ѝ сестра, с която двете пребивават в Р България сами. Изтъква, че само тя се грижи за сестра си, баща им е починал, за което представя доказателства – смъртен акт за настъпила смърт на С. А. А. на 25.07.2025г. , няма друг представител на семейството в България, домът ѝ в С. е разрушен. Сочи, че разделянето ѝ със сестра ѝ би се отразило крайно негативно върху малолетното дете.

Съдът не споделя мотивите, изложени в оспореното решение, че молбата за международна защита не следва да бъде допускана, тъй като не са налице нови обстоятелства. Безспорно е, че факта на предоставяне на хуманитарен статут на малолетната сестра на молителката не е било налично към датата на постановяване на Решение № 12647/03.12.2024г., с което на К. С. е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Несъмнено същото

представлява ново обстоятелство, което следва да бъде разгледано през призмата на човешките му права, като се вземе в предвид, че молителката е единствения придружител на детето, както и в светлината на разпоредбите на Закона за закрила на детето, чийто цели са да уредят правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности. Съгласно същия, параграф 1 т.5 от ДР "Най-добър интерес на детето" включва преценката а) желанията и чувствата на детето; б) физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; в) възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; г) опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; д) способността на родителите да се грижат за детето; е) последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; ж) други обстоятелства, имащи отношение към детето.

Именно на основание параграф 1 т.11 от ДР на ЗУБ, препращащ към ЗЗД е предоставен хуманитарен статут на детето У. С..

По делото не са спорни фактите относно родствената връзка между молителката и детето У. А. А. С., както и че двете са сами и непридружени от друг представител на семейството. Следователно единственото лице, което предоставя грижа за малолетното дете е К. С.. Тук следва да се отбележи, че макар да не отговаря на дефиницията за семейство по параграф 1 т.3 от ДР на ЗУБ, то като сестри, същите са членове на едно семейство и доколкото в посочените разпоредби навършването на 18г. възраст не е поставено като автоматично условие за прекъсване на семейните връзки /виж т.В/, то разбирането за семейство в конкретния случай следва да се основава на по-широк кръг от обстоятелства, съобразно спецификата на конкретната ситуация.

От друга страна са налице нови обстоятелства и относно наведения факт за липса на живи роднини от мъжки пол в С., респективно настъпилата смърт на бащата на К. С. на 25.07.2025г., което освен като ново обстоятелство, настъпило след издаване на първото решение на органа, следва да се анализира и в светлината на религиозните схващания и обичаи в С. относно жените, забраната за тяхното свободно предвижване, работа и начин на живот. Доколкото все още не са преодолените социалните различия, основани на религиозни разбирания, жените, пътуващи сами, са изложени на риск от тормоз и вербални атаки. В райони с нестабилен контрол, какъвто е този в който живее жалбоподателката, съществува опасност от физическо насилие и произволни задържания. Жена, непридружена от мъж често се възприема като заплахата за традиционния морал. Липсата на мъж „настойник“ може да затрудни достъпа до определени обществени услуги или да доведе до социална изолация.

Не на последно място следва да се анализират и представените от жалбоподателката нови данни от наблюдатели и журналисти за положението на жените в С., нарушаване на човешките им права, убийства, отвличания и изнасилвания, както и от справка на ДАБ, съдържаща актуална информация за района, в който е живеела К. С. в С...

Наличието на нови обстоятелства и/или доказателства и позовавания в молбата и за обстановката в С. сочи, че са налице предпоставките за разглеждане на подадена от К. А. А. С. последваща молба за предоставяне на закрила. Събраните в административното и настоящото производство доказателства водят до извод за наличието на настъпили нови обстоятелства от значение за индивидуалното положение жалбоподателката и обстановката в С., като в тази връзка следва да се

има предвид, че като нови обстоятелства относно личното положение на искащия закрила, законодателят визира такива, които са в обхвата на приложното поле на ЗУБ – чл. 8 и чл. 9.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК е длъжима отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката за ново произнасяне по молбата за закрила рег. № УП 33714/06.08.2025г. при изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. А. А. С. Решение №116Х/25.08.2025 г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на лицето до производство по предоставяне на международна закрила

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне по молба с рег № УП 33714/06.08.2025г. при изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение в 30-дневен срок от получаването на настоящето решение.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците.